

Politikerna har missat allsidig information och majoritetens uppfattning i rovdjursfrågor

Populismen hos våra politiker har på sistone firat stora triumfer när det gäller rovdjuren och värre lär det bli ju närmare valet vi kommer. Krav reses på jakt på varg och på lokal förvaltning av rovdjuren.

Tyvärr är det lätt att konstatera att de politiker som uttalar sig har sin information nästan uteslutande från jägarorganisationerna. Detta är i och för sig fullt förklarligt eftersom informationsövertaget från dessa är enormt. Naturvårdsorganisationernas resurser är som en liten å i jämförelse med Niagara-fallen. Vi har inte möjligheten att med statens hjälp ta ut en avgift på ett antal hudralappar per person som är intresserade av en levande natur. Detta skulle vara vår möjlighet, som kan likställas med jaktkortsavgiften, som till allra största delen går tillbaka till jägarorganisationerna och ger dessa en överlägsenhet i debatten som inte är värdig ett demokratiskt land. Vi har inte resurser att bussa flera tusen personer till manifestationer i Falun och Mora trots att opinionsundersökningarna visar att rovdjursvännerna är i grundmurad majoritet. En bidragande orsak till att rovdjursvännerna syns och hörs mindre är naturligtvis också att det oftast är lättare att mobilisera människor mot någonting än för någonting.

En tyvälligare faktor som gör politikerna dåligt underbyggda är att många rovdjursvänner av rädsla för repressalier drar sig för att visa vad de tycker och känner, medan högröstade rovdjursmotståndare låter som om de vore tio gånger fler än de i själva verket är. Rättviks kommunalråd hotades nyligen till livet av en "vargvän", vilket med rätta slogs upp stort i media. Ingen människa ska behöva utsättas för sådant! Till skillnad från hotet mot kommunalrådet har dock hoten mot rovdjursvänner många gånger satts i verket. Regelrätt beskjutning har förekommit, inte bara en gång, mot hus och tillgångar tillhöriga våra aktiva medlemmar. Bildäck har skurits sönder vid flera tillfällen. Många medlemmar har berättat för mig hur de upplever ett mycket konkret hot mot sig själva, mot sina barn och mot sina husdjur.

Jakt på varg ropar en del politiker efter. Men vet de då inte att det redan pågår en omfattande jakt på varg – illegalt? Förstår de inte att det är denna som är ett av de

största hindren för att det ska kunna beviljas legal jakt på vargindivider som verkligen är till obehag för människor? Vet de inte hur sårbar vargstammen är? Vet de inte hur små de verkliga skadorna är? Allt detta upplyser naturligtvis inte jägarintressena våra politiker om. Än mindre är de intresserade av att vidta åtgärder mot den illegala jakten. Och finns det, vilket ofta hävdas, verkligen något samband mellan ökad legal jakt och minskad illegal jakt? Jag betvivlar det starkt. Tvärtom döljs ofta, enligt Brottsförebyggande rådet, illegal jakt genom legal jakt.

Om vi bara hade en tiondel av jägarkårens resurser...

Lokal förvaltning – jo jag tackar jag. När det gäller lo och björn är det väl gott och väl och där har ju också idag en viss delegering av skyddsjaksbesluten skett till länsstyrelserna. Men när det gäller varg vore det som att spela rysk roulette. Sannolikt ännu farligare. Hur ska våra politiker på länsnivå, eller hemska tanke, på ännu lägre nivå kunna bilda sig en objektiv och faktaunderbyggd bild och, inte minst, våga stå för den när de utsätts för rovdjursmotståndarnas propaganda. Vi ser ju med all önskvärd tydlighet att inte ens våra departement och myndigheter på riksnivå kan motstå det massiva trycket från jägarorganisationerna. Fastän jägarkåren bara utgör tre procent av Sveriges befolkning.

Slutsats: Såväl föreningen som alla medlemmar måste göra allt inom ramen för våra begränsade resurser för att få våra politiker att förstå att det inte finns någon folkopinion för att försämma förutsättningarna för rovdjuren att dela vårt fantastiska land med oss människor.

BJÖRN LJUNGGREN

Ordförande i Svenska Rovdjursföreningen

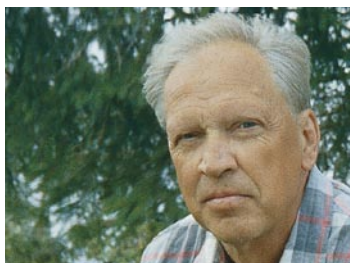

Foto: Daniel Ljunggren

Våra Rovdjur ges ut av Svenska Rovdjursföreningen och kommer ut fyra gånger/år

Adress

Svenska Rovdjursföreningen
Reimersholmsgatan 7
117 40 Stockholm
info@rovdjur.se

Telefon

08-441 41 17

Fax

08- 669 90 09

Hemsida

www.rovdjur.se

Medlemsavgift

250 kr, familjemedlem 30 kr,
betalas till bg 5509-3876
eller pg 149 42-7.

För medlemmar boende utomlands tillkommer 100 kr i porto.

Prenumeration

250 kr, betalas till bg 5509-3876
eller pg 149 42-7.

Adressändring

medlemsregister@rovdjur.se.

Redaktör

Tatjana Kontio
Folkungagatan 154
116 30 Stockholm
08-642 47 04
tatjana.kontio@telia.com

Ansvarig utgivare

Björn Ljunggren
013-525 77
bjornljunggren@swipnet.se

Redaktion

Tom Arnbom
Karin Ericson
Tatjana Kontio
Björn Ljunggren

Layout

PageLine AB
08-600 31 27

Manusstopp

Våra Rovdjur nr 2 2006
24 april 2006

Tryck

Ljungbergs tryckeri, Klippan

Upplaga

6 000 ex

Omslagsfoto

Foto: Leif Silversund (hågn)